

Un líder i una espina

És aquesta una temporada especial per a Juanpe. Té molts al·licients per ser-ho; primer, la garrotada de la final de l'Elx l'any passat el va deixar molt tocat, després va ser dels pocs supervivents d'aquell equip que va quedar-se, i finalment, per acabar-ho d'adobar, una lesió al tendó d'Aquil·les el va tenir apartat més de mitja lliga. "Ha estat l'any més dur de la meva carrera", ha reconegut el jugador de trenta anys, que va passar-se dies arribant coixejant a la ciutat esportiva en la recta final de la rehabilitació de l'esmentada lesió. Un cop amb l'alta després de cinc mesos aturat, a l'equip va entrar-hi poc a poc, va jugar molts partits amb dolor, va haver-se d'afinar i, ara ja es pot dir, està completament recuperat. Almenys, això se n'extreu vist el rendiment que està oferint darrerament, que, al mig de la línia de tres centrals, està sent fenomenal. "El sacrifici de tot l'equip és la clau. Començant des de dalt, per com pressionen els puntes, que a la resta de l'equip ens dona la vida", va indicar el central tot just finalitzat el partit sobre la gespa del Jocs del Mediterrani. "Hem anat a buscar-los, sabem que ho havíem de fer. No era gens fàcil no encaixar cap gol contra un dels equips amb més recursos de la lliga", va expressar Juanpe, capità durant tota l'eliminatòria per l'absència de Stuari i la suplència d'Aday.

Amb el braçal, doncs, ahir va protagonitzar una exhibició defensiva, com ja va fer en l'anada. El canari va ser el puntal sobre el qual es va aguantar el sistema defensiu de l'equip i el principal culpable, una vegada més, que Umar Sadiq, un dels davanters més diferencials de la categoria, passés gairebé de puntetes pel matx. Sempre a sobre seu quan s'acostava per la seva zona, no el va deixar girar-se mai i va obligar-lo sempre a rebre la pilota lluny, molt lluny de l'àrea, on fa menys mal. A més, ben posicionat va sortir al tall en múltiples ocasions, es va mostrar infranquejable per dalt, va refusar pilotes i també per terra va guanyar duels. Va ser un espectacle del 15 blanc-i-vermell que, del minut 54 al 81, durant gairebé mitja hora, es va veure rodejat de futbolistes joveíssims; amb els seus companys habituals a la rereguarda Bueno (22 anys) i Arnau (18) i amb Terrats (20), Yan Couto (19), Ibra (20), Monchu (21) i Franquesa (24). No es va notar, la porteria va quedar a zero i, ara ja mira cap a la final per a l'ascens que, des del descens del 2019, té entre cella i cella. "Tenim moltes ganes de treure'ns l'espina", va recordar ahir. "Serà molt complicat sigui quin sigui el rival, però estem a un pas de ser on hauríem de ser i esperem que aquesta vegada ho aconseguim", va dir Juanpe, un líder amb una espina per treure's.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 06-06-2021, Pàgina 4

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/espanyol/article/1981449-un-lider-i-una-espina.html>